

Na vrcholku hor

Vyšli jsme brzy z rána,
když všechno ještě spí,
když první zpěvy ptáčků
kraj probouzí.

Vyšli jsme brzy z rána,
když nastal nový den,
když první sluneční paprsek
nám mával,
a rosa třpytila se v něm.

Vyšli jsme spolu
na dlouhou cestu!
Vrcholek hory
to byl náš cíl!
Však ještě daleko,
daleko před námi byl.

Byli jsme plni síly,
když stoupali jsme
na vrcholky hor.

A radostně jsme co chvíli
zpívali,
jak kdyby vzdálený byl
smutek či bol.

Byla to dlouhá túra
a boty tlačily,
pod nohy z kopce dolů
balvany se valily.
Když stanuli jsme
na vrcholku,
bylo nám padesát!

Jen tiše sklouzlo
ze rtů:
„Ach, Bože,
tak jsi nás měl rád!“

Přimknuli jsme se
k sobě blíž.
Vždyť, jak vítr fouká
na vrcholcích hor,
sám dobře víš.

Už jdeme z kopce dolů,
tam do údolí.

Tam rozejdou
se naše cesty.
Mnozí už vědí,
jak to bolí.

Pak znovu budeme
stoupat víc.
Víš k Tobě, náš Bože,
jen k Tobě,
k Tobě blíž.